



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: R. N.

proti

žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor dopravy
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2020, č. j. 168465/2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 22. 2. 2021 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označené v záhlaví rozsudku, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Městského úřadu Blansko, odboru vnitřních věcí ze dne 5. 9. 2018, č. j. MBK/27178/2018/DSA/FOI/11, jímž bylo rozhodnuto o

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

námítkách žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů tak, že tyto byly zamítnuty a námítkami napadený záznam bodů v bodovém hodnocení žalobce byl potvrzen.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce namítal, že byl v rámci příkazního řízení nesprávně (nepravdivě) poučen policistou, že za projednávaný přestupek se body v bodovém hodnocení nezaznamenávají. Žalobce dále nebyl policistou poučen o právu na advokátní, nebo jiné odborné zastupování, nebyla mu umožněna před provedením příkazního řízení porada s jeho advokátem; policejní orgán porušil právo žalobce na řádné poučení o možnosti obhajoby a její umožnění v plném rozsahu. V uvedené souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 – 55, na ust. § 13 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný navrhl podanou žalobu zamítnout, odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že žalobní argumentace byla shodná s odvolací argumentací a ta byla vypořádána v napadeném rozhodnutí. Žalobce uvádí námítky, jenž nejsou pro danou věc relevantní, neboť takové mohl žalobce uplatnit nanejvýše v řízení o opravném prostředku vůči příkaznímu bloku.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s. (dále jen „s.ř.s.“). Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Žalobce učinil v předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námítkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“) příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu (viz výzva Městského úřadu Blansko, odboru vnitřních věcí ze dne 16. 7. 2018, č. j. MBK/27178/2018/DSA/FOI/1). Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno Městským úřadem Blansko dne 5. 9. 2018 pod č. j. MBK/27178/2018/DSA/FOI/11, přičemž jím byly jako nedůvodné zamítnuty námítky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů, který byl proveden na základě oznámení Policie České republiky, územního odboru Blansko, dopravního inspektorátu týkající se přestupku ze dne 12. 7. 2018, (oznámení policie o uložení pokuty příkazem na místě má č. j. KRPB-158230/PŘ-2018-060106-LFÚ). Kromě zamítnutí námitek žalobce bylo rozhodnuto o potvrzení provedeného záznamu bodů.
6. Námítka žalobce směřovala vůči přestupku spáchanému dne 12. 7. 2018. Žalobce tvrdil, že nebyl řádně poučen o svých právech ze strany policisty, který přestupek projednával (policista měl žalobci sdělit, že tento přestupek není zahrnut do bodového hodnocení). V rámci řízení o námítkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče měl správní orgán k dispozici oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, vydaném Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, územním

odbohem Blansko, dopravní inspektorát ze dne 13. 7. 2018 (č. j. KRPB-158230/PŘ-2018/060106/LFU), z něhož vyplývá, že žalobce dne 12. 7. 2018 v 11:24 hodin v Olomučanech, silnice číslo 37444 v blízkosti RD č.p. X při řízení motorového vozidla registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h, kdy dovolená rychlost v daném místě byla 50 km/h, naměřená rychlost byla 68 km/h, rychlost po odečtu byla 65 km/h. V oznámení je uvedeno, že bylo porušeno ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, přičemž došlo ke spáchání přestupku ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písmeno f) bod 4 tohoto zákona; žalobci byla dne 12. 7. 2018 příkazem na místě uložena pokuta výši 300 Kč (číslo pokutového bloku AC/2017 C1095110). Správní orgány měly dále k dispozici předmětný pokutový blok, z něhož vyplývají stejné skutečnosti jako z oznámení o uložení pokuty. V bodě číslo 11 bloku je uvedeno, že žalobce citovaného dne podepsal prohlášení, že souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrdil, že údaje uvedené ve všech částech bloku souhlasí a potvrdil převzetí části B bloku.

7. Krajský soud v této souvislosti na úvod věcného hodnocení podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.
8. Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, „*V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným*

postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“.

9. Jak tedy vyplývá z výše uvedeného, správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v daném případě pokutový blok), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách vázány rozhodnutím o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá, a nejsou oprávněny přezkoumávat toto rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jeho zákonnosti [srovnej též § 57 odst. 1 písm. c), větu za středníkem, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“)]. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník v řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87 a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a sice že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.
10. Krajský soud v Brně ke vzneseným žalobním námitkám uvádí, že tyto byly fakticky uplatněny i v rámci správního řízení (včetně odvolacího), přičemž žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí s nimi vypořádal ve světle shora nastíněných možností v rámci řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů. Jak vyplývá ze shora citované judikatury, správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě nichž byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).
11. Z uvedeného pohledu jsou proto nedůvodné a navíc nedoložené (jak v rámci správního řízení, tak v řízení před Krajským soudem v Brně) námitky směřující do nesprávného poučení žalobce policistou projednávající jeho přestupek v rámci příkazního řízení. S úvahami, jenž jsou uvedeny na straně 5 a 6 žalobou napadeného rozhodnutí se krajský soud ztotožňuje. Z tohoto textu vyplývá, že se správní orgány věnovaly podkladům předmětného řízení (oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a blokovým lístkem), tyto podklady byly v souvislosti s uplatněnými námitkami zhodnoceny ve světle shora uvedených východisek a judikatorních závěrů týkajících se řízení o námitkách proti provedení záznamu v bodovém hodnocení řidičů.

12. Jak správně uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, námitky žalobce proti postupu policisty nelze úspěšně použít v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Žalobce podpisem pokutového bloku dal souhlas k projednání přestupku v blokovém řízení, není zjevné, že by se žalobce bránil zjištění přestupkového jednání jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení), není sporu o tom, že došlo k porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích, jak je v bloku zaznamenáno.
13. Jak již bylo výše uvedeno, řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku. Žalobcem namítané nesprávné poučení ze strany policisty (včetně tvrzeného neumožnění odborného zastupování žalobce) zůstalo i zcela důkazně nepodloženo. Nad rámec projednávané věci lze i poukázat na skutečnosti uvedené žalovaným ve vyjádření k žalobě, kdy uvedl, že žalobce je řidičem - osobou vybavenou určitou mírou odborné způsobilosti, může a má vědět, jak systém bodového hodnocení funguje a za jaké přestupky, jaké a kolik bodů za ně náleží (systém bodového hodnocení funguje více než 10 roků, žalobce s tímto systémem musel být vzhledem ke svému věku obeznámen při zkouškách odborné způsobilosti k řízení, předmětný přestupek je přestupkem bodovaným již od počátku účinnosti bodového systému).
14. Navíc je nutno zdůraznit, že žalobce nepopírá spáchání uvedeného přestupku, přičemž v případě spáchání tohoto typu přestupku stanoví zákon počet bodů, který je v souvislosti se spácháním přestupku zaznamenáván. V dané věci tedy nedošlo ani k situaci, že by blokové rozhodnutí bylo ztíženo vadou natolik závažnou, že by jej nebylo možné vůbec použít jako způsobilý podklad pro záznam bodů.
15. Žalobcem použité pasáže z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 55 na předmětnou věc nedopadají, neboť se zabývají nejprve vhodnou budoucí zákonnou úpravou, pokud jde o druhou poukazovanou část citovaného rozsudku, skutečnost, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odstavec 6 Listiny základních práv a svobod a článku 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod neznamená, že by žalobcem tvrzené (a nijak nedoložené) pochybení policisty projednávajícího přestupek mělo mít vliv na zákonnost postupu prvostupňového správního orgánu i žalovaného v rámci předmětného řízení (jak již bylo shora uvedeno, správní orgány vycházely z judikatorních závěrů týkajících se přezkumu podkladů v rámci řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů).
16. Nelze tedy dojít k závěru, že by žalobce byl napadeným rozhodnutím přímo či v důsledku porušení svých práv v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení neoprávněně zkrácen na svých právech, či že by se napadené a jemu předcházející rozhodnutí nezákonně projevilo v jeho právní sféře v důsledku uplatněných žalobních tvrzení. Vzhledem k uplynutí doby od žalobcem tvrzeného nesprávného poučení policistou, neměla v řízení před Krajským soudem v Brně žádného prostoru ani úvaha o možnosti žalobce úspěšně uplatnit žalobu na ochranu před nezákonným zásahem.

V. Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle něž platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žaloba nebyla úspěšná, proto žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak, jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. 2. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu